

Прекрасне своїми руками

Міжнародний день інвалідів нагадує нам, що поруч живуть люди, які потребують особливої уваги. Милосердя, чуйність, співчуття споконвіку були характерною рисою українського народу, тому цей день – справедлива шана суспільства та нагадування всім про обов'язок перед інвалідами, що потребують підтримки у цей непростий час.

Життя людини, яка отримала тяжкі травми та ушкодження здоров'я, докорінно змінюється, як і змінюється життя тих, хто таку людину оточує: рідних, друзів.

29 листопада у Чернігівській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. В. Г. Короленка в рамках роботи центру для людей з обмеженими можливостями «Долати перешкоди разом» зустрілися надзвичайно цікаві особистості. А об'єднала їх любов до творчості.

Справжнім відкриттям на виставці творчих робіт стало знайомство з Наталією Пархоменко – чудовою співрозмовницею, творчою особистістю, сильною та цілеспрямованою жінкою. Попри важку хворобу, вона зберегла силу духу і віру в себе. За час спілкування з пані Наталією на думку спадає вислів, що «жалість ми отримуємо автоматично, співчуття – від обраних, а повагу треба заслужити». Гадаю, що заслужити повагу нашій героїні вдалося.

Сенсом життя Наталії Пархоменко стала вишивка. Картини, вишиті хрестом та бісером, зачаровують своєю майстерністю. Особливо зворушливі роботи для малечі та їх батьків – метрики. Стільки любові у метриці «Ромчик»! Вкритий крилами янгола-охоронця з вагою 4 кг та зростом 57 см... Ромчик спить спокійно... Він ще не знає, що добра фея Наталя вже потурбувалася про його майбутнє щастя.

У житті кожної людини бувають нелегкі моменти, коли в душі оселяється зневіра, коли хочеться сховатися від людського ока. Іноді доля дарує несподівані зустрічі, робить круті повороти, відкриває сховані десь у глибині нашої підсвідомості нові пускові механізми. Так трапилось і з Наталею.

А все почалося несподівано та містично. Одного разу, повертаючись з чергового обстеження з Києва, Наталя чекала електричку на вокзалі. Був час пік. На пероні скупчилася велика кількість людей. Коли з'явився потяг, натовп почав нагромаджуватися, а дівчина самотньо стояла на милицях і нікого не було поруч. Ще хвилина – і натовп знесе її з перону. І тоді Наталя загадала: «Якщо все минеться добре – вишию ікону». І диво трапилось: вагон зупинився біля дівчини, двері відчинилися і натовп вніс її у потяг. Ця містична історія дала поштовх до початку нового творчого життя нашої героїні.

А ще пані Наталя брала участь у багатьох конкурсах, наприклад, «Краса без обмежень», де отримала першу премію «Міс чарівність»; разом з чоловіком виступала у Чернігівському міському палаці на конкурсі «Танці на візках».

Героїня має багато друзів по всій країні.

Зустрічі та участь у конкурсах тримаються на крихких плечах сильної жінки. Вона вже давно зрозуміла, що до влади не достукатись: «Я в житті вигризаю все сама», – каже майстриня. І за це дуже соромно. Можливо, ця стаття посприє тому, аби небайдужі люди допомогли Наталії здійснити її мрії та бажання. Наша бібліотека, за можливості, допоможе підготувати та провести персональну виставку майстрині. Давайте не будемо байдужими та підтримаємо пані Наталю у здійсненні її задумів.

Н.Б.Лаврентьева, бібліотекар Чернігівської ОУНБ ім. В. Г. Короленка